

szolgáló könyvvizetés alól történik, mert a kereseti adó céljaira történő könyvvizetés alól való felmentés külön eljárásra tartozik.

Az adóhatóságnak jogában áll az egyezségileg megállapított adóalapot, illetőleg adóösszeget kiigazítani. Ilyen kiigazítás következik be akkor, ha az általány egyezségi megkötésénél elfogadott adóalap és az ellenőrzések során megállapított adóalap között lényeges eltérés mutatkozik, vagy az adózó forgalmának lényeges emelkedését vagy csökkenését jelenti be. Az egyezségileg általányozottakat az adóhatóságok havonként ellenőrzik.

A rendelet kötelezi az adóhatóságokat, hogy az 1925. évre megkötött összes egyezségi általányokat azonnal mondják fel és vegyék a most kiadott rendelet alapján újból tárgyalások alá.

Kivetésszerű általányozásnak van helye:

1. a kézműves iparosoknál általában, 2. a kisebb fuvarosoknál, 3. a piaci árusoknál, 4. a vásári árusoknál, 5. a vándoriparosoknál, 6. a vándorkereskedőknél, 7. a segéd nélkül dolgozó szatócsoknál és általában mindazoknál a vállalatoknál, amelyeknél az üzletben az adózón kívül csak annak családtagjai működnek, ha azok az egyezségi általányozást nem kérték, azokat azonban a rendes szabályok szerint célszerűen adóztatni nem lehet. Ezeknél az utóbbi adóalapoknál kivetésszerű általányozásnak van helye akkor is, ha velük az egyezségi általányozás nem sikerült. A kézműves iparosok közül a kivetésszerű általányozásnak általában nincs helye a mészárosokra, hentesekre, pékekre, korcsmárosokra, vendég-ösökre és kávéosokra vonatkozólag.

Kivetésszerű általányozásnál az adóalap megállapításához és az adókiivetéshez szükséges adatok ugyancsak az adózóktól szerzendők be és az adatok beszerzéséről jegyzőkönyv veendő fel.

Az általányozási rendelet 1925. július 1-én lép érvénybe. Az új általányösszegeket azonban az adóhatóságok 1925. január 1-ig visszamenőleg állapítják meg azokra az adózókra, akik adójukat eddig is általányösszegben rótták le. Az ezen adózók által teljesített eddigi általányfizetéseket az új kivetésnél be kell számítani.

Dr. B. I.

A cseh adóreform alapvonalai. A cseh adóreform alap gondolata a középeurópai adórendszerekben immár általános ama tétel, hogy minden jövedelem egyrészt egy hozadéki adóval, másrészt egy személyi adóval rovassek meg. Ehhez képest a jövedelmiadó és a speciális keresetiadó képeznék a főadókat, míg a föld-, ház-, általános kereseti-, járadék- és tantiémadók a főadókat kiegészítő hozadéki adókat. Ezen a rendszeren csak a speciális keresetiadó tör rést, amely a társulatoknak

egyben úgy személyi, mint hozadéki adója. Ez a kettősség a kulcs magasságában jut kifejezésre.

Meg kell jegyezni, hogy a hozadéki adók tárgyi jellegüket nagyban egészben már elvesztették és szinte teljesen a személyi adóknak természetéhez simulnak.

A cseh pénzügyi program szerint az adókulcsok a következő esztendőekben fokozatosan lebontandók lesznek, olykép, hogy a kulcsok 1929-ben a maiaknak immár csak 50%-át tegyék ki.

Igen megszívlelendő terv, csak kívánnunk kellene, hogy a szomszédállamok is belátván az adóalanyok túlterheltségét, ugyanezen utra lépjenek.

A cseh adóreform célja általában az adószabályoknak unifikálása, kodifikálása és egyszerűsítése, másrésről a cseh magángazdaságokon nyugvó adóterheknek csökkentése. Nem munkáltatott ki egyelőre az illetékjognak, a közvetett adóknak és a vagyondézmának a reformja.

Joggyakorlat.

A legtöbb adót fizetők névjegyzékének egybeállításánál az általános keresetiadó állami adónak tekintendő és számításba veendő. Az 1886. évi XXI. t. c. 25—28. §-ai szerint a virilizmus jogosultságának alapját a törvényhatóság területén fizetett összes egyenes állami adó és pedig a házadó, földadó, keresetiadó, tőkeamat- és járadékadó képezi. Az általános keresetiadóról szóló 1922. évi XXIII. t. c. az általános keresetiadó jövedelmét a városoknak és községeknek engedte át. Ezen törvény indoklása szerint az általános keresetiadó lényegében nem más, mint a régi III. osztályú keresetiadó, illetve a beléje olvasztott bányaadó, a IV. osztályú keresetiadó és a tőkeamat- és járadékadó. Vita támadt abban a kérdésben, hogy miután az általános keresetiadó jövedelme a városokat és községeket illeti meg, ez az adó állami vagy községi adónak tekintendő és így a virilizmus szempontjából számításba veendő-e vagy sem.

A Közigazgatási Biróság a 3856/1924. K. számú ítéletében azt az elvi jelentőségű álláspontot foglalta el, hogy az általános keresetiadó a virilizmus közjogi intézményével kapcsolatban állami adónak tekintendő és ezért a legtöbb adót fizetők névjegyzékének egybeállításánál számításba veendő.

A pénzügyigazgatóság hatáskörébe tartozik azon felelőbeszések felől határozni, amelyekben a munkaadó által alkalmazottaitól levont és a városi pénztárba beszolgáltatott általános keresetiadó jogossága vagy helyessége megtámadtatik és pedig arra való tekintet nélkül, hogy a támadás milyen ténybeli vagy jogi alapon történik. (Közigazgatási Biróság 14684/1923. P.)

A panaszló azon tényállás alapján, hogy S. kir. város közönsége az 1907. szeptember 15-én kötött szerződéssel részére az ő alkalmazottja I. és IV. oszt. kereseti adója után kivethető városi pótdadó alól mentes séget biztosított s a szerződésben az a megállapítás is foglaltatik, hogy a mentesség a vonatkozó adótörvényeknek megváltoztatása esetében ér-